

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 51 din 01.11.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din 15.08.2006 asupra contestatiei depuse de X impotriva masurilor dispuse prin actul constatator din 09.06.2004 si procesul verbal din 10.07.2006, intocmite de organele vamale din cadrul Biroului vamal, privind virarea la bugetul statului a sumei, reprezentand:

- datorie vamala;
- majorari de intarziere aferente datoriei vamale;
- penalitati de intarziere aferente datoriei vamale.

Contestatia a fost depusa prin avocat, conform imputernicirii avocatale anexata in original la dosarul contestatiei, in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, X solicita admiterea acesteia si anulara actelor administrative fiscale atacate, motivand urmatoarele:

Despre incheierea actului constatator din 09.06.2004 si a procesului verbal din 10.07.2006 a luat la cunostinta doar odata cu transmiterea dispozitiei de infiintare a poprii, in dosarul de executare silita din 2004, comunicata tertului poprit Y SA, cu adresa din 17.07.2006.

Contestatorul considera ca actul constatator este nelegal incheiat intrucat pentru autoturismul importat autoritatile vamale au

stabilit corect un regim preferential, tinand cont de proveninta acestuia din Comunitatea Europeana, in baza certificatului EUR 1.

Tinand cont de prevederile Protocolului referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 1/1997, in situatia in care organele vamale, in urma controlului "a posteriori" si pe baza raspunsului administratiei vamale germane, aveau dubii cu privire la autenticitatea certificatului EUR 1, trebuiau sa ia in considerare declaratia de livrare EU. Din aceasta rezulta ca autoturismul care a facut obiectul operatiunii de import are datele de identificare exacte pentru a putea beneficia de regimul vamal preferential acordat initial si probeaza dovada originii comunitare.

Cu titlu de exceptie, contestatorul invoca nelegalitatea actului constatator din 09.06.2004, nefiind incidente prevederile art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei ci dispozitiile Legii nr. 30/1978 privind Codul vamal si ale Regulamentului de aplicare al acestuia, adoptat prin Decretul- lege nr. 337/1981, intrucat Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 a intrat in vigoare la data de 19.11.2001 iar importul s-a efectuat la data de 30.07.2001.

De asemenea, majorarile de intarziere au fost calculate in mod gresit pentru perioada 31.07.2001 - 09.06.2004, deoarece datoria vamala a devenit scadenta la momentul stabilirii ei, cu ocazia controlului vamal "a posteriori", accesoriile neputand fi calculate pentru perioada anterioara.

Mai mult, debitul vamal trebuia comunicat si doar dupa expirarea termenului de 7 zile, prevazut de art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997, se puteau calcula in mod legal majorari de intarziere aferente datoriei vamale.

II. Prin actul constatator din 09.06.2004, intocmit de organele vamale din cadrul Biroului vamal, s-au constatat urmatoarele:

Actul constatator a fost intocmit ca urmare a adresei Autoritatii Nationale a Vamilor din 14.04.2004, inregistrata la Directia Regionala Vamala in 19.04.2004 prin care se comunica faptul ca autoturismul marca Opel Astra, acoperit de certificatul EUR 1 nu beneficiaza de regim preferential, fiind de origine nedeterminata.

Comunicarea a fost facuta in urma raspunsului Administratiei vamale germane, la solicitarea de control "a posteriori", ceruta de Biroul vamal, cu adresa din 09.11.2002.

Astfel, organele vamale au stabilit in sarcina titularului de operatiune X datoria vamala, in temeiul prevederilor art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei.

Prin procesul verbal din 10.07.2006 au fost calculate majorari de intarziere, respectiv penalitati de intarziere, conform art. 109 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003.

III. Luand in considerare sustinerile contestatorului, motivele invocate de organele vamale, documentele anexate la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestator si de organele vamale, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca X datoreaza suma, reprezentand datorie vamala, stabilita de organele vamale pentru autoturismul importat, in conditiile in care nu beneficiaza de regimul tarifar preferential.

In fapt, prin adresa din 09.11.2001, Biroul vamal a solicitat, prin Directia Regionala Vamala, Autoritatii Nationale a Vamilor transmiterea la Administratia vamala germana a certificatului EUR 1 , in vederea confirmarii autenticitatii acestuia.

Autoritatea Nationala a Vamilor a sesizat Directia Regionala Vamala prin adresa din 14.04.2004 asupra faptului ca Administratia vamala germana a transmis ca stampila aplicata in caseta 11 a certificatului este falsa iar certificatul mentionat nu a fost eliberat de nici un birou vamal. Astfel, nu se poate confirma faptul ca autoturismul este originar in sensul acordului Romania - U.E., prin urmare autoturismul nu beneficiaza de regim tarifar preferential.

Prin actul constatator din 09.06.2004, organele vamale au recalculat datoria vamala aferenta importului pentru care X a beneficiat de regim tarifar preferential, rezultand diferente de drepturi de import.

In drept, art. 16 pct. 1 din Decizia nr. 1/1997 a Consiliului de Asociere privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea

notiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativa, precizeaza:

“Produsele originare din Comunitate beneficiaza la importul in Romania si produsele originare din Romania beneficiaza la importul in Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1 al carui model figureaza in anexa nr. III;

b) fie, in cazurile mentionate la art. 21 paragraful 1, a unei declaratii, al carei text figureaza in anexa nr. IV, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele in cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumita in cele ce urmeaza declaratie pe factura).”

Art. 17 pct. 1 si 2 din Protocolul nr. 4 privind definirea notiunii de produse originare” si metodele de cooperare administrativa precizeaza:

“ Certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 este eliberat de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub raspunderea exportatorului de catre reprezentantul sau autorizat.

In acest scop, exportatorul sau reprezentantul sau autorizat completeaza atat certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1, cat si formularul de cerere, ale caror modele figureaza in anexa III.”

Luand in considerare prevederile legale citate si avand in vedere documentele anexate la dosarul cauzei, s-a retinut ca X a beneficiat la importul autoturismului in cauza de regim tarifar preferential in baza certificatului EUR 1.

Art. 61 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei precizeaza:

“Autoritatea vamala are dreptul ca, intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa efectueze controlul vamal ulterior al operatiunilor.”

Art. 32 pct. 1 din Protocolul nr. 4 privind definirea notiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativa precizeaza:

“Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de cate ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni intemeiate in legatura cu

autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor in cauza sau cu indeplinirea celorlalte conditii stipulate in protocol.”

Art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, care contine prevederi similare cu cele ale art. 107 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, intrat in vigoare in data de 19.11.2001, precizeaza:

“In toate cazurile in care in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea unor acte constatatoare.”

In temeiul prevederilor legale citate si avand in vedere comunicarea Administratiei vamale germane prin adresa din 16.03.2004 cu privire la faptul ca certificatul EUR 1 nu a fost eliberat de nici un birou vamal iar stampila aplicata in caseta 11 este falsa, se retine ca acordarea regimului tarifar preferential a fost neintemeiata, prin urmare organele vamale au calculat in mod legal in sarcina lui X datoria vamala.

Statul roman nu este obligat sa acorde taxe vamale preferentiale iar in masura in care intelege sa o faca in baza unei conventii, respectiv Protocolul nr. 4 referitor la definirea notiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativa, trebuie sa se asigure ca bunurile in discutie raspund conditiilor stabilite.

Avand in vedere ca nu au fost respectate prevederile Protocolului nr. 4, in sensul ca autoritatile germane au stabilit ca dovada de origine este falsa, regimul preferential nu mai poate fi acordat, independent de existenta sau inexistenta unei culpe din partea importatorului.

Sustinerea contestatorului ca, in situatia in care organele vamale aveau dubii cu privire la autenticitatea certificatului EUR 1, acestea trebuiau sa ia in considerare declaratia de livrare EU nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat, conform chitantei vamale din 31.07.2001, intocmita de Biroul vamal, importul a beneficiat de regimul tarifar preferential in baza certificatului EUR 1 si nu a declaratiei de livrare iar Administratia vamala germana a precizat ca nu se poate confirma ca autoturismul este originar in sensul acordului Romania - U.E.

Astfel, importul in cauza nu beneficiaza de regim tarifar preferential deoarece nu au fost respectate strict conditiile de procedura prevazute de Protocolul nr. 4 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa pentru ca autoturismul in cauza sa fie considerat originar din Comunitatea Europeana.

Chiar si in situatia in care X a prezentat organelor vamale declaratia de livrare, aceasta nu putea fi luata in considerare in vederea acordarii regimului tarifar preferential intrucat nu indeplinea conditiile de forma si de continut prevazute de art. 21 din Decizia nr. 1/1997 a Consiliului de Asociere privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa.

Mai mult, art. 16 alin. (1) lit. b) din Decizia nr. 1/1997 prevede ca cel care trebuie sa intocmeasca declaratia pe factura este exportatorul dar, in cazul de fata exportatorul este firma Y, asa cum reiese din contractul de cumparare a autoturismului si din certificatul EUR 1, in timp ce declaratia de livrare este intocmita de catre o alta societate, respectiv de catre firma Z.

Nu poate fi retinuta nici sustinerea contestatorului ca in speta sunt incidente dispozitiile Legii nr. 30/1978 privind Codul vamal si Regulamentul de aplicare al acestuia, adoptat prin Decretul - lege nr. 337/1981, deoarece la data efectuarii importului era in vigoare Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si Hotararea Guvernului nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei iar la data efectuarii controlului vamal ulterior era in vigoare Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei.

In concluzie, pentru acest capat de cerere, reprezentand datoria vamala, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca X datoreaza suma totala, reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente datoriei vamale, calculate prin procesul verbal de control din 10.07.2006.

In fapt, prin procesul verbal din 10.07.2006, organele vamale din cadrul Biroului vamal au calculat majorari de intarziere si

penalitati de intarziere, pentru neachitarea la scadenta de catre X a datoriei vamale, stabilita prin actul constatator din 09.06.2004.

In drept, art. 158 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, precizeaza:

“(1) Debitorul datoriei vamale ia cunostinta de cuantumul acestei datorii prin declaratia vamala acceptata si inregistrata la autoritatea vamala.

(2) In cazul unor diferente ulterioare sau in situatia incheierii din oficiu, fara declaratie vamala, a unui regim suspensiv, debitorul vamal ia cunostinta despre acea noua datorie pe baza actului constatator intocmit de autoritatea vamala.”

Fata de cele precizate, s-a retinut ca la data de 31.07.2001, contestatorul a luat la cunostinta de datoria vamala pe care a achitat-o, prin aplicarea regimului tarifar preferential, cu chitanta din 31.07.2001.

Despre diferentele ulterioare, X a luat la cunostinta la data de 20.07.2006, cand organele vamale i-au comunicat actul constatator din 09.06.204 si procesul verbal din 10.07.2006, odata cu transmiterea adresei de infiintare a poprii din 17.07.2006.

De altfel, si Biroul vamal a luat la cunostinta de faptul ca X are de achitat drepturi de import suplimentare la data de 29.04.2004, cand Directia Regionala Vamala i-a transmis adresa din 14.04.2004 a Autoritatii Nationale a Vamilor, referitoare la cele stabilite de Administratia vamala germana in ceea ce priveste certificatul EUR 1.

Art. 109 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1 - 15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;

b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16 - 31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.”

Stabilirea de majorari si penalitati de intarziere reprezinta o masura sanctionatorie instituita prin legea fiscala in mod expres impotriva contribuabilului care nu isi vireaza la timp datoriile rezultate din impozite, taxe si contributii.

Majorarile si penalitatile de intarziere intalnite ca atare doar in legislatia fiscala, reprezinta atat o sanctiune cat si o reparatie a prejudiciului cauzat bugetului de stat prin neplata in termen a obligatiilor de catre contribuabili.

Astfel, se retine ca pana la data de 20.07.2006, cand i-au fost comunicate actele contestate, X neavand debite restante reprezentand datorie vamala, nu datoreaza majorari si penalitati de intarziere.

De altfel, organele vamale recunosc in referatul motivat cu propuneri de solutionare din 15.08.2006 ca majorarile si penalitatile de intarziere au fost calculate luand in considerare o data incorecta a comunicarii actelor contestate catre X.

Fata de cele precizate, se retine ca X nu datoreaza majorarile si penalitatile de intarziere, motiv pentru care contestatia urmeaza sa fie admisa pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180 si art. 186 alin. (1) si (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de X, pentru suma reprezentand datorie vamala.

2. Admiterea contestatiei formulate de X, pentru suma reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente datoriei vamale si anulara procesului verbal din 10.07.2006.

Punctul 1 din prezenta decizie poate fi atacat la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.